

gaat mee. De mol wordt neergezet, loopt zoo hard hij kan weg, een paar meter, kruipt dan onder het gras door en wij denken al, dat hij weglucht den grond in. Maar water, water, daarop is zijn heele doen en laten geconcentreerd. Weer komt hij te voorschijn en begint met het aflikken van de blaadjes. In een kringetje gaan we om hem heen staan. En alle zeven genieten we volop van de succesvolle overplaatsing. Een minuut of tien blijven we nog het zeldzame schouwspel volgen en spreken al niet meer fluisterend, maar maken onze opmerkingen gewoon hardop en verlopen zelfs zonder dat het drinkende dier zijn heerlijk water in den steek laat. We gaan nu op zoek: misschien vinden we nog meer drinkende mollen. Doch zonder succes.

Toen we een poosje later naar de schaapskooi gingen om onzen tweeden vriend, die we in z'n volle „werk” hadden achtergelaten, nog eens te zien, was hij weg, nergens meer te bespeuren.

Maar onze dag was goed.

B. DONK.

Den Haag, Aug. '21.

Vogels die zingen onder het vliegen. — Nu ik uit de mededeeling omtrent fitis en tjiptjaf opmaak, dat aanvulling van de opsomming op bladz. 32 van dezen jaargang van belang wordt geacht, kan ik nog mededeelen, dat ook de groote lijster en de roodborsttapuit zingen onder het vliegen. Ik heb dit waargenomen bij groote lijsters, terwijl zij vlogen van een boomtop over weide of hakhout naar een anderen hoogen top en bij de roodborsttapuit terwijl zij langzaam tegen den wind overvlogen tusschen de toppen van twee jonge boomen eener wegbeplanting en tusschen de toppen van jonge dennen op open terrein.

G. R.

Ijsvogel en Woudaapje. — Aangaande uw vraag in De Lev. Nat. over het voorkomen van ijsvogels deel ik u mede dat ik op de volgende data ijsvogels in of bij Gouda gezien heb. 9 Maart 1920 1 ex. Stadspark; 10 Aug. 1920 1 ex. Reeuwijksche Plas; 15 Aug. 1920 1 ex. id.; 7 Oct. 1920 2 ex. bij den IJssel; 16 Oct. 1920 1 ex. Reeuwijksche Plas; 24 Oct. 1920 1 ex. Stadspark; 14 Febr. 1921 1 ex. id.; 22 Febr. 1921 1 ex. id.; 11 Maart 1921 1 ex. id.; Verder bericht ik u dat ik op 12 Juli 1921 op de Reeuwijksche Plassen bij Gouda een **woudaapje** heb waargenomen. Daar verl. jaar deze vogels hier gebroed hebben maar verstoord zijn is het wel waarschijnlijk, dat ook dit ex. een broedvogel was.

Gouda.

M. PEETERS.

De uitdijging der Aalscholvers. — In verband met uw art. over Aalscholvers (Juli), deel ik u mede, dat de kolonie op „Zuidewijn” onder Capelle (N.-B.) verdwenen is, evenals die der plm. 400 reigers. Bij 'n bezoek onder de vacantie, deelde de eigenaar mij mede, dat hij reeds 't vorig jaar getracht had ze te verdrijven, door ze bij massa's te schieten; — arme menschen, uit de buurt, kwamen de vogels met kruiwagens halen! Doch in 't voorjaar kwamen er weer; toen heeft hij de boomen laten omhakken, omdat ze toch niet konden groeien. Waar de verjaagde vogels gebleven zijn, wist hij niet.

Dongen.

„ST. GER. MAJELLA”.

Condorvlucht. — In de „Levende Natuur” van Augustus las ik uw stukje over de hoogte waarop condors vliegen. Misschien interesseert u het volgende:

Ik heb meer dan 6 maanden in Bolivia gewoond op 3900 M. hoogte tusschen Oruro en Potosi. Bijna dagelijks was ik op hoogten tusschen 4000 en 4500 M. Juist tusschen die hoogten kon ik *geregeld* condors aantreffen; lager echter niet.

Eens langs een berghelling rijdend schrok ik van een schaduw, die over me heen vloog. Ik dacht dat een rotsblok neer kwam, maar 't was dan een condor, die heel laag vloog. Maar meestal stonden de vogels hoog in de lucht. Hoe hoog durf ik niet schatten. In ieder geval echter meer dan op 5000 M. zeehoogte.

Het klinkt mij dus hoegenaamd niet vreemd, dat Humboldt er op 4500 M. hoogte in de lucht boven zich heeft gezien.

Bovendien ziet men in Bolivia op 4000 M. hoogte nog allerlei vogelsoorten en ook de menschen leven daar nog meestal zonder eenige last van bergziekte. Voor teringlijders is